

ROMANIA
CURTEA DE APEL CLUJ
Dosar nr. XX/100/2014

DECIZIE CIVILA Nr. xx/2015
Sedinta publica de la 01 Octombrie 2015

Complet compus din
JUDECATOR:
GREFIER:

Pe rol solutionarea apelului formulat de catre reclamanta, G.M., impotriva sentintei civile nr. 1617 din 18.03.2015 pronuntata in dosarul nr. xx/100/2014 al Tribunalului Maramures, in contradictoriu cu parata, S.C. E.R.A.R. S.A, si cu intervenientul in numele altei persoane, A.V.I., avand ca obiect pretentii din asigurari, si solutionarea apelului declarat de parata S.C. E.R.A.R. S.A impotriva aceleiasi sentinte. S-a facut referatul cauzei de catre grefierul de sedinta dupa care, se constata ca mersul dezbaterilor au fost consemnate in incheierea de sedinta din data de 24 Septembrie 2015, incheiere care face parte integranta din prezenta hotarare.

La data de 30 septembrie 2015, apelanta G.M. a depus concluzii scrise.

Prin sentinta civila nr. xx, pronuntata la data de 18.03.2015 in dosarul nr. XX/100/2014 al Tribunalului Maramures, a fost respinsa ca ramasa fara obiect exceptia netimbrarii actiunii si ca nefondata exceptia prescriptiei dreptului material la actiune, invocate de parata S.C. E.R.A.R. S.A. Bucuresti. A fost respinsa exceptia invocata de paratul A.V.I. privind inadmisibilitatea actiunii. A fost admisa in parte actiunea formulata si precizata de reclamanta G.M. in contradictoriu cu paratii SC E.R.A.R. SA Bucuresti si A.V.I. si in consecinta a fost obligata parata S.C. E.R.A.R. S.A. Bucuresti sa plateasca reclamantei suma de 5.280 lei despagubiri civile si 25.000 lei despagubiri morale.

A fost obligata aceeasi parata sa plateasca reclamantei 469 lei cheltuieli de judecata. Pentru a hotari astfel, prima instanta a retinut urmatoarele: Nu s-a contestat faptul ca in dimineata zilei de 03.02.2011, reclamanta G.M. angajata regulamentar in traversarea strazii a fost acrosata de autoturismul marca Renault MM-XX-YYY, condus de A.V.I., asiguratul paratei S.C. E.R.A.R. S.A. Urmare a accidentului, reclamanta a suferit leziuni care au necesitat 8-9 zile ingrijiri medicale si cum nu erau intrunite elementele constitutive ale infractiunii prevazute de art.184 alin.1,3 Cod procedura penala, prin rezolutia din 17 martie 2011, data in dosarul nr. xx/P/2011, Parchetul de pe langa Judecatoria Baia Mare a dispus neinceperea urmaririi penale fata de numitul A.V.I. cu privire la aceasta fapta. Aceasta solutie este relevanta pentru a aprecia in ce masura impacarea intervenita intre reclamanta si autorul accidentului la data de 04.02.2011, imediat dupa producerea acestuia (f.75) ar putea impiedica pe reclamanta sa solicite despagubirile ce formeaza obiectul actiunii pendinte.

Neinceperea urmaririi penale a fost dispusa ca urmare a neintrunirii conditiilor pentru a se pune in miscare actiunea penala, fapta nefiind prevazuta de legea penala si nu ca urmare a impacarii partilor, astfel ca, nu poate fi retinuta in cauza incidenta art.132 alin. 1 Cod penal, invocat in aparare de autorul accidentului.

Pe de alta parte, initial, numarul de ingrijiri medicale a fost de 8-9 zile, aspect ce reiese din certificatul medico-legal nr. 113 din 10.02.2011, iar, ulterior, acesta a crescut la 45-50 zile, fapt ce rezulta din completarea din 07 dec. 2011 a certificatului emis de acelasi medic legist.(f14,15).

Din actul medical depus reiese ca extinderea numarului zilelor de ingrijiri medicale, in vederea vindecarii, a fost determinat de complicatiile aparute si completate in biletul de examinare radiologica grafie nr.1053 din data de 13.04.2011 a Serviciului Radiologie a Spitalului de Urgenta „Dr. Constantin Opris Baia Mare”.

Afectiunile de sanatate sunt dovedite cu actele medicale depuse la filele 10-15 iar despagubirile civile solicitate de reclamanta au fost dovedite cu bonurile fiscale vizand plata medicamentelor necesare tratamentului reclamantei, bilete de transport ale acesteia in vederea efectuarii vizitelor medicale in Baia Mare si Cluj-Napoca, chitanta din 16.05.2013 eliberata de Casa de Sanatate Maramures, bonurile fiscale si factura vizand placa de sprijin si suruburile necesare interventiei chirurgicale.

In contextul celor de mai sus, si, tinand cont de prevederile art. 49 si 50 din Legea nr. 136/1995 republicata si modificata, actiunea formulata de reclamanta cu privire la despagubirile materiale este intemeiata si a fost admisa ca atare.

Referitor la daunele morale solicitate de reclamanta, acestea sunt fondate in parte pentru suma de 25.000 lei, avand in vedere suferinta psihica a reclamantei, teama determinata de accident, imposibilitatea acesteia de a face miscare, de a participa la activitati de divertisment si destindere, inclusiv de a-si reface viata, aspect ce rezulta din declaratiile martorelor audiate de instanta. Cat priveste quantumul daunelor morale, tribunalul a avut in vedere ca acestea sa aiba efecte compensatorii care sa nu constituie nici amenzi excesive pentru parata, nici venituri nejustificate pentru partea vatamata. Stresul cauzat reclamantei ca urmare a suferintelor fizice nu poate fi contestat, situatie in care, instanta a obligat-o pe parata la plata daunelor morale, tinand cont de prevederile legale mentionate anterior raportat la art. 26 din Norma CSA din 29.11.2011, conform dispozitivului.

Vazand si dispozitiile art. 453 Cod procedura civila, a fost obligata parata sa plateasca reclamantei 469 lei cheltuieli de judecata reprezentand taxa judiciara de timbru achitata de aceasta.

Impotriva acestei hotarari au declarat apel S.C. E.R.A.R. S.A. si reclamanta G.M..

Prin apelul declarat de reclamanta G.M., s-a solicitat admiterea apelului in temeiul art. 480 alin. 2 cod procedura civila si, pe cale de consecinta, schimbarea in parte a sentintei civile atacate, in sensul obligarii paratei S.C. E.R.A.R. S.A. la plata daunelor morale in suma de 50.000 de euro cu cheltuieli de judecata.

In motivare s-a criticat sentinta atacata doar cu privire la solutionarea petitului privind acordarea daunelor morale, apreciind ca sentinta pronuntata cu privire la celelalte capete de cerere este legala si temeinica.

Solutia data capatului de cerere care priveste daunele morale este netemeinica intrucat, contrar celor retinute de instanta de fond, din probele administrate in cauza si raportat la temeiurile de drept invocate, in speta se impunea admiterea solicitarii de acordare a daunelor

morale in cuantumul solicitat de reclamanta de 50.000 euro, motivele invocate de aceasta au fost intemeiate, clar expuse si argumentate pe parcursul judecatii cauzei.

In fapt, la data de 03.02.2011, pe Bd. Unirii din Baia Mare, apelanta-reclamanta, angajata regulamentar in traversarea strazii, a fost acrosata cu partea stanga fata a autoturismului, marca Renault, cu nr. de inmatriculare MM-XX-YYY, condus de intimatul-parat A.V.I.. In urma acestui accident, apelanta-reclamanta a suferit leziuni corporale care, conform Certificatului medico-legal nr.113/10.02.2011 eliberat initial, au necesitat pentru vindecare 8-9 zile de ingrijiri medicale iar, ulterior, prin completare s-a stabilit ca sunt necesare un nr. de 45-50 de zile de ingrijiri medicale.

Ca urmare a acestui accident de circulatie, a fost intocmit dosarul penal nr. 664/P/2011, iar prin rezolutia din data de 17.03.2011, din dosarul mai sus indicat, s-a dispus neinceperea urmaririi penale fata intimatul-parat, A.V.I., pentru infractiunile de vatamare corporala din culpa, prevazute de art. 184 alin. 1,3 Cod penal intrucat partea vatamata, respectiv apelanta-reclamanta din prezenta actiune a suferit leziuni ce au necesitat pentru vindecare un numar mai mic de zece zile de ingrijiri medicale.

Cu privire la daunele morale in cuantum de 25.000 de lei acordate de catre instanta de fond apreciem ca, cuantumul acestora este mult prea mic in comparatie cu suferinta fizica si psihica suferita de apelanta-reclamanta.

Solicitarea apelantei-reclamante de a i se acorda daune morale in cuantum de 50.000 euro, este pe deplin justificata si reprezinta compensarea suferintei fizice si psihice cauzata ca urmare a accidentului de circulatie. Evidentiem faptul ca apelantei-reclamante i s-a adus atingere integritatii corporale, avand nevoie de 50 de zile de ingrijiri medicale, prejudiciu care se impune a fi reparat. Apoi, suferinta psihica este evidenta si prin efectele psihologice ale acestei suferinte, cum ar fi teama pe care apelanta-reclamanta o resimte ca urmare a producerii acestui accident, socul nervos pe care l-a suferit. La stabilirea cuantumului daunelor morale instanta de fond trebuia sa ia in considerare prejudiciul moral suferit ca urmare a atingerii aduse satisfactiilor si placerilor vietii, constand in pierderea posibilitatilor de imbogatire spirituala, divertisment si destindere, lipsirea de placerea de a face miscare, grav prejudiciu nepatrimonial, denumit de doctrina hedonist sau de agreement care se impune cu necesitate a fi reparat. De altfel, si jurisprudenta occidentala a stabilit ca acest tip de prejudiciu trebuie asimilat cu un prejudiciu fiziologic, considerand ca acesta consta in diminuarea placerilor vietii, cauzata, in principal, de imposibilitatea sau dificultatea de a se dedica unor activitati normale de agreement. De asemenea se sustine faptul ca, „invederea stabilirii cuantumului despagubirilor acordate pentru repararea daunelor morale, se impune o analiza *in concreto* si subiectiva a existentei si intinderii prejudiciului, precum si corelarea despagubirii cu realitatea masurata a suferintelor indurate de victima”.

Repararea prejudiciului nepatrimonial este guvernata de principiile repararii integrale a prejudiciului, repararii prompte si, pe cat posibil, de cel al repararii in natura. Despagubirea acordata sub forma unei sume de bani cu titlu de reparatie a anumitor prejudicii nepatrimoniale nu este altceva decat o reflectare a principiului reparatiei integrale. In acest sens, s-a statuat: „banii nu vor repara ceea ce este ireparabil, dar vor avea virtute compensatorie”.

In stabilirea intinderii despagubirii, trebuie avute in vedere de instanta, anumite criterii si principii care au fost formulate in doctrina si care sunt oglindite in jurisprudenta. Ele se refera la gravitatea prejudiciului nepatrimonial, importanta lui, durata consecintelor vatamatoare si intensitatea suferintelor psihice si fizice. In acest sens, va solicitam sa aveti in vedere ca si in prezent apelanta sufera de pe urma producerii accidentului.

Conform Adeverintei medicale eliberata de doamna doctor B.A. - medic specialist medicina generala, apelanta-reclamanta si in prezent sufera de o tulburare depresiv-anxioasa, recomandandu-i-se tratament medicamentos si fizioterapie. La fel, din Scrisoarea medicala eliberata de doamna doctor B.S. - psihiatru pentru depresia de care sufera, i se recomanda tratament medicamentos. Doctorul M.L., specialist in reumatologie, i-a recomandat apelantei-reclamante fizioterapie periodic, infiltratii intramusculare cu substanta vasco-elastica, tratament cu antiinflamatoare precum si tratament balnear de 20 de ori /an, toate acestea necesitand un cost de aproximativ 5.000 de lei/an. Concluzia cadrelor medicale este ca, fractura de platou tibial operata cu placuta si suruburi duce la artroza avansata ceea ce inseamna ca pe viitor va fi nevoie ca apelanta-reclamanta sa poarte o proteza la genunchi.

Mai arata ca instanta trebuie ca, in raport de consecintele pe toate planurile, suferite de apelanta-reclamanta sa apreciezi o suma globala mai are decat cea stabilita de instanta de fond, care sa compenseze suferinta fizica si psihica a acesteia ca urmare a faptei savarsite de intimatul Andor Vlad, urmand sa faceti o apreciere obiectiva, in concret a valorii patrimoniale care poate compensa prejudiciul moral suferit.

In drept invoca prevederile art. 480 cod proc. civila, art. 1349, 1385, 1390, 1391, 2208 Cod Civil.

Prin apelul declarat de S.C. E.R.A.R. S.A. s-a solicitat admiterea apelului, anulara hotararii apelate si rejudecarea, in sensul respingerii cererii de chemare in judecata ca inadmisibila, ca urmare a impacarii partilor, iar in subsidiar, in masura in care considerati ca reclamantei i se cuvin despagubiri, sa diminueati considerabil daune morale, pana la o valoare echitabila, legala, conform legislatiei si jurisprudentei din Romania.

Hotararea instantei de fond prin care a admis cererea de chemare in judecata este neintemeiata deoarece reclamanta a renuntat la orice pretentii fata de vinovatul de producerea accidentului, ori, societatea de asigurare vine sa raspunda pentru sumele de bani pe care le-ar datora vinovatul de accident.

Intre parti a intervenit impacarea iar reclamanta a renuntat expres la orice alte pretentii materiale sau morale iar in aceste conditii, societatea noastra nu mai raspunde pentru fapta produsa de asigurat. Impacarea s-a consacrat prin declaratia notariala autentificata prin incheierea nr. 598/04.02.2011.

Singurul argument al instantei pentru care a inlaturat apararile noastre cu privire la respingerea cererii a fost ca fapta nu a fost urmarita penal ca urmare a impacarii partilor ci, ca urmare a dezincriminarii acesteia. Nu poate accepta aceasta explicatie! Nu s-a demonstrat ca declaratia notariala a fost data de parti intocmai pentru ca faptuitorul sa nu fie urmarit penal pentru savarsirea accidentului. Cu toate acestea, chiar si in acest caz, nu se poate afirma ca vointa partilor a fost valabil exprimata doar pentru solutionarea chestiunilor penale. Vointa acestora, expusa in declaratia notariala are efecte generale asupra consecintelor accidentului rutier, atat in ceea ce priveste latura penala cat si in ceea ce priveste latura civila. Instanta a ales sa desconsidere vointa partilor exprimata pentru prezent si viitor. Reclamanta nu putea reveni asupra declaratiei respective si acest lucru insemna ca prezenta cerere este inadmisibila, avand in vedere principiul disponibilitatii – regula esentiala intr-un proces civil, concretizata in manifestarea de vointa expresa si explicita in sensul renuntarii la orice pretentii fata de vinovat.

Conform dispozitiilor art. 49 alin. 1 din Legea nr. 136/1995 privind asigurarile si reasigurarile in Romania:

Asiguratorul acorda despagubiri, in baza contractului de asigurare, pentru prejudiciile de care asiguratii raspund fata de terte persoane pagubite prin accidente de vehicule...

Renunțarea la pretenții față de vinovat, produce efecte juridice și în favoarea asiguratorului.

Este lipsit de importanță juridică faptul că starea reclamantei s-a înrăutățit ulterior declarației notariale de împacare. Reclamanta a renunțat expres la orice alte pretenții materiale sau morale iar acum își invocă propria culpă pentru a eluda urmările actului notarial semnat.

Argumentele invocate nu pot fi reținute deoarece chiar și situația în care între părți nu ar fi intervenit împacarea din punct de vedere penal, acest aspect nu are nicio relevanță pentru aspectul civil al cauzei. Cu alte cuvinte, împacarea părților poate interveni asupra aspectului civil, chiar dacă nu ar interveni asupra aspectului penal.

Partile s-au împacat sub aspect penal și civil și au declarat că nu mai au niciun fel de pretenții, materiale, morale sau de altă natură nici în prezent și nici în viitor.

Renunțarea la pretenții față de vinovatul de producerea accidentului produce efecte și în ceea ce privește răspunderea asiguratorului pentru asigurat. Situația în care pagubitul ar renunța la pretenții împotriva vinovatului de accident pentru a se îndrepta exclusiv împotriva asiguratorului este nelegală. Asiguratorul nu răspunde în virtutea propriei culpe, ci se substituie răspunderii vinovatului. Tocmai acesta este scopul și menirea asigurării de răspundere civilă obligatorie auto.

Conform dispozițiilor art. 1 din Ordinul C.S.A, nr. 5/2010 și în conformitate cu prevederile art. 49 din Legea nr. J36/1995 privind asigurările și reasigurările în România cu modificările și completările ulterioare, asiguratorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă a vehiculelor pe teritoriul României acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse prin accidente de vehicule, de care asigurații răspund delictual față de terțe persoane.

În subsidiar, în măsura în care se va considera că reclamanta are dreptul la despăgubiri cu toate că a renunțat expres, printr-un act notarial, la orice pretenții față de vinovatul de producerea accidentului» solicităm respectuos diminuarea semnificativă a cuantumului daunelor materiale în măsura în care nu sunt dovedite și a daunelor morale până la o valoare ce să se înscrie în liniile trasate de practica instanțelor din România.

Cu privire la daunele materiale solicităm să se aibă în vedere prevederile art. 49 din Ordinul CSA nr. 5/2010 pentru stabilirea daunelor materiale. Dispozițiile invocate stabilesc limitativ cheltuielile ce pot fi acordate părților vătămate.

Cuantificarea și determinarea daunelor materiale este posibilă conform legislației din România, spre deosebire de daunele morale, cuantumul cărora este estimat. Mai mult de atât, determinarea daunelor materiale este și o condiție sine qua non acordării acestora.

Cu privire la probatoriul admis de lege pentru dovedirea acestor pretenții, considerăm, în temeiul art. 49 din Ordinul CSA nr. 5/2010, că este limitat la înscrisuri, în măsura în care părțile civile nu fac dovada existenței unor daune materiale probate cu documente justificative, instanța are obligația să respingă aceste pretenții. Articolul 49 din Ordinul CSA nr. 5/2010 pentru punerea în aplicare a normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, stabilește elementele care trebuie avute în vedere la stabilirea cheltuielilor ca urmare a vătămării corporale a victimei. Acestea sunt limitativ enumerate la alin. 1, pct.1 din articolul menționat:

a) diferența dintre veniturile nete ale persoanei vătămate, probate cu documente fiscale, și indemnizația primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care salariatul își desfășoară activitatea și/sau, după caz, din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării și a concediului medical;

b) venitul mediu lunar net realizat din activitati desfasurate de persoana vatamata, probat cu documente justificative, in cazul persoanelor care nu au calitatea de salariat;

c) salariul de baza minim brut pe economie, in cazul persoanelor pagubite aflate la data producerii accidentului in ultimul an de studii sau de calificare;

d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident -cheltuieli cu transportul persoanei accidentate, cu tratamentul, cu spitalizarea, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentatie suplimentara, conform prescriptiilor medicale, probate cu documente justificative, si care nu sunt suportate din fondurile de asigurari sociale prevazute de reglementarile in vigoare;

e) cheltuielile cu ingrijitori pe perioada incapacitatii de munca, daca prin certificatul medical se recomanda acest lucru, inasa nu mai mult decat salariul de baza minim brut pe economie;

f) daunele morale: in conformitate cu legislatia si jurisprudenta din Romania.

In concluzie, solicita instantei respingerea acordarii sumelor nedovedite cu documente justificative, si cu privire la sumele pentru care exista astfel de documente, solicita instantei sa cerceteze pertinenta si utilitatea acestora si, in cazul in care nu sunt incluse in sfera cheltuielilor prevazute la art. 49 din Ordinul CSA nr. 5/2010, sa le respinga.

Cu privire la daunele morale considera nefondata suma de 25.000 LEI cu titlu de daune morale acordata de instanta de fond, motiv pentru care solicitam respectuos diminuarea acesteia pana la un quantum rezonabil in limitele jurisprudentei din Romania. Reclamanta nu a suferit un prejudiciu ce sa justifice acordarea unei astfel de sume. Cuantificarea prejudiciului nepatrimonial cauzat prin savarsirea unei infractiuni presupune o apreciere in raport cu o serie de criterii, precum consecintele negative suferite de reclamanta in plan psihic, importanta valorilor sociale lezate, masura in care au fost lezate aceste valori si intensitatea cu care au fost percepute consecintele accidentului, masura in care reclamantului i-a fost afectata situatia familiala, profesionala si sociala.

Nu neaga faptul ca reclamanta a suferit un anumit prejudiciu de natura patrimoniala, dar acesta poate fi acoperit prin acordarea unei sume mult mai mici, conform practicii constante a instantelor din Romania.

Scopul acordarii daunelor morale este acela de a oferi o compensare pentru modificarile intervenite in plan familial, social si profesional ca urmare a vatamarii corporale suferite. Pentru aprecierea corecta a quantumului daunelor morale, instanta trebuie sa cerceteze in ce masura au existat astfel de modificari si in ce masura au fost resimtite si constientizate de reclamanta.

Institutia asigurarii de raspundere civila auto a fost creata pentru ca asiguratorul sa acorde despagubiri unor terti, nu pentru a reprezenta o sursa de imbogatire. Sumele acordate cu titlu de daune morale trebuie sa aiba un caracter reparator, dar in acelasi timp nu trebuie sa reprezinta o sanctiune, o amenda excesiva pentru persoana raspunzatoare.

Din pacate, lucrarile de specialitate au relevat faptul ca exista tendinta instantelor de a acorda despagubiri mult mai mari pentru infractiuni savarsite din culpa decat pentru infractiuni savarsite cu intentie. Astfel, s-a putut constata ca in cazul infractiunilor de ucidere din culpa, pe latura civila, alaturi de inculpat, au fost chemate sa raspunda si alte entitati (comitenti, asiguratorii etc.) cu o mai buna solvabilitate. O astfel de stare de fapt, ar putea fi in masura sa creasca nivelul asteptarilor partilor civile/vatamate, acestea fiind, poate tentate de multe ori sa formuleze pretentii de despagubire pentru sume mai mari decat ar fi solicitat in cazul in care inculpatul/vinovatul ar sta singur in latura civila a procesului, fara a mai beneficia de garantia unei alte entitati de drept civil. Desigur, aceasta conduita este daunatoare pentru intreg sistemul

de asigurari de raspundere civila auto, aceste sume exorbitante acordate de instante urmand sa aiba drept consecinta cresterea tarifelor practicate de asiguratorii RCA.

Coroborand aceasta practica a instantelor cu tendinta avocatilor partilor civile/vatamate de a-si indruma clientii sa solicite sume din ce in ce mai mari, instantele se confrunta cu solicitari din ce in ce mai absurde. De cele mai multe ori, partile civile solicita sume foarte mari in speranta ca, in final, instantele vor acorda totusi macar o parte din acele sume. in opinia noastra, conduita reclamantei reprezinta un veritabil abuz. Din pacate, in aceasta cauza, instanta a cazut in plasa reclamantei si a acordat o suma cu mult mai mare decat cea necesara repararii integrale a prejudiciului.

Arata ca isi exprima regretul pentru suferintele reclamantei, dar consideram ca suma acordata excede cuantumul unor despagubiri suficiente si juste. Reclamanta a avut nevoie de 45-50 zile de ingrijiri medicale pentru insanatosire. Asadar, prejudiciul suferit poate fi acoperit si prin acordare unor sume mai mici. Invederam instantei ca sumele acordate cu titlu de daune morale trebuie sa aiba un caracter reparator, sa acopere prejudiciul suferit, dar in acelasi timp, nu trebuie sa constituie o imbogatire fara justa cauza sau sa reprezinte o amenda excesiva.

Prin intampinarea inregistrata la data de 15 iulie 2015, intervenientul A.V.I., a aratat ca este de acord cu admiterea apelului formulat de S.C. E.R.A.R. S.A. iar pentru apelul declarat de reclamanta G.M. arata ca solicita respingerea apelului formulat.

In motivare s-a aratat ca in ceea ce priveste apelul formulat de catre apelanta-parata S.C. E.R.A.R. S.A. este de acord cu admiterea acestuia.

In data de 03.02.2011, a condus autoturismul cu Nr. de inmatriculare MM-XX-YYY, pe Bd. Unirii din Baia Mare, iar la trecerea de pietoni din zona magazinului „ Vanatorul si Pescarul” am acrosat-o pe numita G.M.. In urma acestui eveniment rutier, reclamanta a suferit leziuni corporale care, conform certificatului medico-legal nr. 113 din 10.02.2011 si a completarii acestuia au necesitat pentru vindecare 8-9 zile de ingrijiri medicale. In urma acestui accident de circulatie, a fost intocmit dosarul penal nr. xx/P/2011, iar prin rezolutia din data de 17.03.2011 s-a dispus neinceperea urmaririi penale fata de paratul A.V.I. pentru infractiunea de vatamare corporala din culpa prevazuta de art. 184 alin 1 si 3, impotriva rezolutiei din data de 17.03.2011, prin care s-a dispus neinceperea urmaririi penale, reclamanta a formulat plangere. Plangerea impotriva rezolutie care a fost respinsa ca tardiv formulata.

Ca urmare a acestui eveniment, intre reclamanta G.M. si paratul A.V.I. a existat o intelegere care s-a materializat prin incheierea declaratiei notariale autentificata sub nr. 598 din data de 4.02.2011. Prin acesta declaratie partile mai sus mentionate arata ca s-au impacatat sub aspectul penal cat si sub aspectul civil si totodata au declarat ca nu mai au nici o pretentie materiala, morala sau de alta natura, unul fata de celalalt nici in prezentsi nici in viitor.

Pentru faptele prevazute in art. 184 alin. 1 si 3 C. pen., actiunea penala se pune in miscare la plangerea prealabila a persoanei vatamate, iar impacarea partilor inlatura raspunderea penala. Art. 132 C.pen. stabileste ca: „Impacarea partilor,in cazurile prevazute de lege, inlatura raspunderea penala si stinge si actiunea civila. impacarea este personala si produce efecte numai daca intervine pana la ramanerea definitiva a hotararii”.

Impacarea partilor este un act bilateral, deoarece implica cu necesitate acordul de vointa al celor doua parti, persoana vatamata si inculpatul. Pentru a produce efectele prevazute de art. 132 C.pen., impacarea trebuie sa fie totala si neconditionata, astfel cum s-a realizat si in prezenta cauza. Impacarea este totala atunci cand are in vedere stingerea totala a procesului atat sub aspect civil cat si penal, ea neputand fi dedusa din prezumtii, fiind astfel necesar ca manifestarea de vointa a partii vatamate si a faptuitorului sa fie explicita.

In cazul impacarii partilor, conflictul se stinge nu ca urmare a unui act de vointa unilateral din partea persoanei vatamate, ci printr-un act bilateral, prin vointa comuna a persoanei vatamatesi a infractorului. Pentru a-si produce efectele, impacarea trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

- sa intervina in cazul infractiunilor pentru care legea prevede ca impacarea partilor inlaturaraspunderea penala;

- sa se faca intre partea vatamata si invinuit sau infractor;

- sa fie personala;

- sa fie totala, neconditionata si definitiva, adica trebuie sa puna capat in mod complet si definitiv conflictului dintre parti. Este totala atunci cand stinge conflictul in intregime, adica atat pe latura penala, cat si pe latura civila a acestuia; este neconditionata atunci cand stingerea litigiului nu este supusa unor conditii si este definitiva atunci cand este hotarata pentru totdeauna, iar nu temporar si provizoriu;

- pentru a produce efecte, impacarea trebuie sa intervina cel mai tarziu pana la ramanerea definitiva a hotararii cu privire la infractiunea savarsita potrivit art. 132 alin. (2) C.pen. Ea poate interveni insa si in orice faza a procesului penal, adica atat in faza urmaririi penale, cat si in faza judecatii, in orice stadiu al acesteia.

Fiind indeplinite conditiile sus-mentionate, impacarea partilor intervenita in faza de urmarire penala a avut ca efect neinceperea urmaririi penale fata de invinuit sub aspectul savarsirii infractiunii prevazute de art. 184 alin. 1 si 3 C.pen si stingerea oricaror pretentii materiale sau morale, iar agravarea starii de sanatate, ulterior emiterii certificatului medico-legal din 10.02.2011 nu a fost confirmata.

Acestea sunt si motivele pentru care solicita respingerea ca nefondat a apelului formulat de catre apelanta-reclamata G.M., in subsidiar, in cazul admitterii apelului formulat de catre apelanta-reclamata, in temeiul Legii asigurarilor nr. 136/1995 coroborata cu dispozitiile art. 2223 si urm. Codul civil solicitam obligarea apelantei-parate S.C. E.R.A.R. S.A. la plata tuturor cheltuielilor care izvorasc din acest litigiu. La data producerii acestui eveniment rutier am detinut o polita de asigurare valabila, respectiv polita seria RO/16/H16/DV NR. 310057xx valabila de la data de 15.12.2010si pana la data de 14.06.2011, incheiata cu S.C. E.R.A.R. S.A. Sucursala Baia Mare. Avand in vedere prevederile imperative ale disp. art. 49: „Asiguratorul acorda despagubiri, in baza contractului de asigurare, pentru prejudiciile de care asiguratii raspund fata de terte persoane pagubite prin accidente de vehicule, precum si tramvaie si pentru cheltuielile facute de asigurati in procesul civil...”si in conformitate cu prev. Art.54 alin. 1 din Legea asigurarilor nr. 136/1995: „Despagubirea se stabileste si se efectueaza conform art. 43 si 49, iar in cazul stabilirii despagubirii prin hotarare judecatoreasca, drepturile persoanelor pagubite prin accidente produse de vehicule aflate in proprietatea persoanelor asigurate in Romania se exercita impotriva asiguratorului de raspundere civila, in limitele obligatiei acestuia, stabilita in prezentul capitol, cu citarea obligatorie a persoanei/persoanelor raspunzatoare de producerea accidentului in calitate de intervenienti fortati". Totodata art. 2223 al. 1 Codul Civil mentioneaza faptul ca „in cazul asigurarii de raspundere civila, asiguratorul se obliga sa plateasca o despagubire pentru prejudiciul de care asiguratul raspunde potrivit legii fata de tertele persoane prejudiciate si pentru cheltuielile facute de asigurat in procesul civil".

Tocmai acesta a fost rationamentul care a stat la baza adoptarii Legii asigurarilor nr. 136/1995 si a reglementarii cuprinse in art. 2223 si urm. din Codul Civil, anume acela de despagubire a tertului pagubit prin producerea unui accident rutier.

Analizand sentinta atacata prin prisma motivelor de apel si a apararilor formulate, Curtea retine urmatoarele:

1. Desi prima instanta a antamat cu aproximatie efectele actului de impacare intervenit intre autorul accidentului cauzator de prejudicii si victima, jurisdictia nu si-a finalizat rationamentul acceptand implicit ca impacarea partilor nu produce efecte in cauza de fata deoarece dupa data impacarii situatia reclamantei s-a schimbat.

Curtea retine ca impacarea este un act juridic bilateral, consensual, are caracter personal si trebuie sa fie definitiva. Impacarea nu poate fi echivoca, fiind necesar sa contina in mod clar acordul de vointa al persoanelor care s-au hotarat sa se impace.

Trebuie notat ca in cauza prin actul autentificat sub nr. 598 din 4 februarie 2011 de BNP C.C.R. – R.F.R. din Baia Mare reclamanta in calitate de pagubita in urma accidentului rutier produs de tertul A.V.I., s-a consemnatul actul de impacare a acestora atat sub aspect penal cat si sub aspect civil si au declarat de comun acord ca nu au nici un fel de pretentii materiale, morale sau de alta natura, unul fata de celalalt nici in prezent si nici in viitor (f. 75 dos. fond).

Din cele ce preceda, rezulta in ceea ce o priveste pe reclamanta intimata, ca aceasta a renuntat la dreptul de a solicita si obtine despagubiri in calitate de victima in urma evenimentului rutier produs in data de 03.02.2011 asa cum s-a mentionat explicit in declaratia autentificata a acesteia.

Asa fiind, renuntarea la drept este definitiva si deci stinge raportul juridic civil obligational dintre reclamanta in calitate de creditor si tertul, autor al prejudiciului, in calitate de debitor al obligatiei de despagubire. In aceasta ambianta, daca nu se poate angaja raspunderea tertului autor al accidentului auto nu se poate activa nici raspunderea asiguratorului acestuia de raspundere civila obligatorie. Si este asa, deoarece asiguratorul datoreaza despagubiri pentru prejudiciul cauzat prin accidentul de autovehicul in cazul in care, pentru acest accident, se poate angaja, potrivit legii, raspunderea civila delictuala a persoanei asigurate.

2. Chiar daca impacarea partilor nu s-a produs in sensul prevazut de legea penala, asa cum sugereaza prin intampinare intimata, faptul ca in actul autentificat reclamanta a declarat ca renunta la orice pretentie de ordin patrimonial izvorata din faptul juridic ilicit expres mentionat in act poate fi calificata ca fiind un act de renuntare la drept cu toate consecintele juridice ce decurg din aceasta calificare.

A admite in sens contrar ar insemna ca actul civil unilateral al reclamantei de renuntare la dreptul subiectiv ar putea fi calificat ca fiind revocabil ceea ce in in materia actelor juridice este, in principiu, de neadmis.

3. Fata de cele ce preceda, Curtea retine ca prima instanta a dat calificare gresita actului dedus judecatii stabilind in mod gresit ca acesta ar produce efecte pe planul raspunderii civile a autorului si implicit, prin subrogatie ca efect al contractului de asigurare, si a asiguratorului.

Pe cale de consecinta, cum raspunderea civila a autorului nemjlocit al accidentului nu mai poate fi antrenata, nici raspunderea pentru repararea prejudiciilor intemeiata pe contractul de asigurare incheiat cu acesta nu mai poate subzista.

In concluzie, cererea de chemare in judecata prin care se urmareste indemnizarea victimei de catre asigurator nu este intemeiata si, drept urmare, trebuia respinsa ca atare.

Raportat la cele ce preceda, in temeiul art. 480 alin. 2 C. pr.civ., Curtea urmeaza a admite apelul si, ca o consecinta, sentinta atacata va fi schimbata in intregime, se va rejudeca cauza in sensul celor de mai sus si, drept urmare, cererea de chemare in judecata formulata de reclamanta se va respinge ca neintemeiata.

4. Fata de solutia pronuntata asupra apelulului paratei, apelul reclamantei prin care tinde sa se schimbe partial sentinta atacata nu poate fi admis, sens in care, in temeiul art. 480 alin. 1 C. Pr. Civ., se va respinge apelul.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII,
DECIDE:

Admite apelul declarat de apelanta S.C. E.R.A.R. S.A. Bucuresti cu sediul in Voluntari, jud. Ilfov impotriva sentintei civile nr. xx, pronuntata la data de 18.03.2015 in dosarul nr. xx/100/2014 al Tribunalului Maramures pe care o schimba in tot, in sensul ca rejudecand, respinge cererea de chemare in judecata.

Respinge apelul declarat de apelanta-reclamanta, G.M., domiciliata in Baia Mare, jud. Maramures, impotriva aceleiasi sentinte.

Decizia este definitiva si executorie.

Pronuntata in sedinta publica din data de 01 octombrie 2015.

PRESEDINTE,
L.U.

JUDECATOR,
M.D.

GREFIER,
I .T.C.